



29 de març de 2022

El secretari del Govern

---

#### Comunicació

al Govern sobre la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret sobre l'atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental i sobre els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic.

El Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha de dur a terme la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret sobre l'atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental i sobre els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic, de conformitat amb l'article 66 bis de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Per tot això, a proposta de la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el Govern

Pren coneixement de la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret sobre l'atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental i sobre els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic, amb el contingut que s'annexa.

Bernadí Gil - DNI 33903884K, Xavier  
Secretari del Govern  
30.03.2022 13:37:26

Document Signat Electrònicament

## Annex

### **Consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret sobre l'atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental i sobre els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic**

#### **1. Problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa**

- Descripció de la situació actual i marc normatiu

En el marc dels sistemes d'etiquetatge ecològic, la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural és l'organisme competent per a la concessió de l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea (UE) a Catalunya, segons el sistema que regula el Reglament (CE) 66/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, relatiu a l'Etiqueta ecològica de la UE, i per a l'atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental de la Generalitat de Catalunya, regulat en el Decret 316/1994, de 4 de novembre, sobre atorgament del Distintiu de garantia de qualitat ambiental per la Generalitat de Catalunya i el Decret 296/1998, de 17 de novembre, pel qual s'amplia l'àmbit del Distintiu de garantia de qualitat ambiental als serveis.

L'Etiqueta ecològica de la UE és el sistema d'etiquetatge ecològic voluntari, creat per la UE l'any 1992, per promoure la comercialització de productes i serveis amb un impacte ambiental reduït durant tot el seu cicle de vida i proporcionar als consumidors informació exacta, no enganyosa i amb base científica sobre el seus impactes.

El Reglament sobre l'Etiqueta ecològica de la UE indica que, per tal de facilitar el màrqueting de productes amb etiquetes ambientals a escala nacional i comunitària, estalviar treball addicional a les empreses, en especial a les PIME, i no confondre el consumidor, cal augmentar la coherència i promoure l'harmonització entre el sistema de l'Etiqueta ecològica europea i els sistemes nacionals d'etiquetatge ecològic presents a la UE. Així, per tal d'harmonitzar els criteris dels sistemes europeus d'etiquetatge ecològic (EN ISO 14024 tipus I), els criteris de l'Etiqueta ecològica de la UE també tindran en compte els criteris existents fixats en els sistemes de etiquetat ecològic oficialment reconeguts en els estats membres.

En aquest sentit, Catalunya disposa d'un sistema propi d'etiquetatge ecològic, el Distintiu de garantia de qualitat ambiental, en endavant Distintiu, identificat per la Comissió Europea en l'entorn d'altres sistemes d'etiquetatge ecològic presents al mercat europeu, i determinats pels organismes competents com a sistemes d'etiquetatge ambiental tipus I

segons la norma EN ISO 14024, reconeguts oficialment en l'àmbit nacional i regional. S'exclouen d'aquest sistema els productes alimentaris i farmacèutics.

El Distintiu atorga, d'una banda, una informació mediambiental fiable dels productes i serveis per als consumidors i, d'altra, promou el disseny, la producció, la comercialització, l'ús i el consum de productes i de serveis que superen determinats requeriments de qualitat ambiental més enllà dels establerts com a obligatoris per la normativa vigent. El Distintiu promou l'ús eficient dels recursos i, en aquest sentit, es pot considerar una eina molt adient per afavorir l'adaptació dels processos a un model econòmic circular.

L'economia circular és un concepte que s'impulsa a la UE des de l'any 2015 amb el Pla d'acció de la UE per a l'economia circular, redefinit l'any 2020 com un nou pla d'acció per a l'economia circular per a una Europa més neta i competitiva, amb la finalitat d'establir un marc sòlid i coherent per a la política de productes que converteixi en norma la sostenibilitat de productes, serveis i models de negoci, a més de transformar les pautes de consum per evitar la producció de residus. L'economia circular és un model econòmic orientat a l'assoliment de sistemes de producció i consum més eficients i resilients, que implica, des del disseny del producte, la reutilització, reparació, renovació i reciclatge per mantenir-lo dins de l'economia el màxim de temps possible. Aquest model comporta un estalvi en l'ús de matèries primeres i la conversió dels residus en recursos. En general, s'oposa al model econòmic lineal tradicional, que es basa a "extreure-fabricar-consumir-lleçar". L'economia circular maximitza la vida útil dels béns i productes i valoritza els actius al final de la seva vida útil.

A data de gener de 2022, hi ha un total de 30 categories aprovades per a les quals es pot sol·licitar el Distintiu per a productes i serveis. Aquestes 30 categories es distribueixen de la manera següent: 4 d'allotjaments turístics, 14 de productes, 3 de vehicles i 9 de serveis. Es quantifiquen 269 organitzacions amb Distintiu, de les quals 44 corresponen a empreses de productes i 225 a empreses de serveis, amb un total de 915 productes i 225 establiments de serveis certificats.

En el cas de l'Etiqueta ecològica europea, es comptabilitzen 23 categories aprovades de les quals 21 són de producte i 2 de serveis. Es quantifiquen 80 empreses amb atorgament de l'Etiqueta ecològica europea, amb un total de 1.237 productes i serveis i 3.727 referències certificades.

- Identificació dels problemes
  - La normativa actual que regula el sistema d'etiquetatge ecològic de la UE s'ha anat revisant i actualitzant des de l'aprovació del primer Reglament l'any 1992, relatiu a un

sistema comunitari de concessió de l'Etiqueta ecològica. Tanmateix, la normativa que regula el sistema d'etiquetatge ecològic de Catalunya no ha tingut cap revisió des de l'any 1998 i requereix una actualització.

- El sistema d'etiquetatge català és actualment poc àgil, quant al procediment recollit a l'actual normativa i a l'estructura operativa, no adequat a les necessitats actuals. El Distintiu ha tingut els darrers anys un creixement important que ha fet que el sistema no estigui dimensionat per seguir, des d'un punt de vista operacional, el procediment per al seu atorgament. L'aplicació, per tant, d'aquest procediment, pot afectar el procés de resolució de l'atorgament. A més, l'actual normativa en relació amb els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic defineix una estructura amb unes funcions que no són tampoc operatives en el procés d'atorgament de l'Etiqueta ecològica europea. Aquesta normativa no diferencia les funcions d'aquests òrgans competents associades a l'atorgament del Distintiu i les funcions associades a l'atorgament de l'Etiqueta ecològica europea quan no són coincidents. Així mateix, aquesta normativa està desfasada en les referències normatives que conté.
- Les normes que estableixen els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic fan referència a l'Etiqueta ecològica europea però no de forma clara al Distintiu. En particular, s'hi preveuen el Consell de Qualitat Ambiental i la Ponència Tècnica de Qualitat Ambiental com a òrgans als quals s'atribueixen funcions en relació amb l'Etiqueta ecològica, però no s'hi fa referència explícita al Distintiu. Tanmateix, l'actual Decret sobre atorgament del Distintiu preveu l'avaluació, validació i resolució per al seu atorgament pels òrgans esmentats. En definitiva, tal com està estructurada l'actual normativa d'aplicació del sistema d'etiquetatge ecològic a Catalunya, no s'identifica de forma ordenada el procediment d'aplicació per a l'atorgament del Distintiu i el d'aplicació per a l'atorgament de l'Etiqueta ecològica europea.
- El període de validesa dels criteris de qualitat ambiental per a cada categoria del Distintiu s'ha demostrat curt i dificulta la gestió del procés. El període de validesa actual suposa destinar-hi massa recursos tècnics i econòmics dels sol·licitants i de l'Administració.
- El període de validesa de l'atorgament del Distintiu tampoc és òptim. Això suposa una despesa excessiva per als sol·licitants, que han de pagar una taxa cada vegada que renoven el Distintiu, i també implica destinar-hi més recursos per part de l'Administració dels que serien estrictament necessaris, atès que seria possible un període de validesa més llarg.

- La regulació actual conté moltes referències desfasades, atès que fa referència a normativa no vigent en matèria d'etiquetatge ecològic europeu i altra normativa de caràcter administratiu. Aquest fet fa que resulti complicat fer una interpretació correcta de la regulació vigent.
- Es percep un increment de la demanda de peticions de les organitzacions per poder certificar productes i serveis per als quals no hi ha la categoria que correspondria definida, ateses les limitacions del Decret mateix. Aquesta situació la trobem, per exemple, amb la demanda del Distintiu per a determinades activitats de serveis d'esdeveniments temporals, com per exemple filmacions, fires, altres, però amb gran interès per incorporar-hi conceptes de sostenibilitat que alhora són demandats pels seus clients i usuaris. Amb la normativa actual, no es pot donar resposta a aquest tipus de serveis en l'àmbit del Distintiu.
- Així mateix, no hi ha en la normativa actual una referència explícita a l'economia circular. La regulació actual no fa referència a l'ús del Distintiu com a eina per a l'impuls de l'economia circular que permeti validar la inclusió de criteris de circularitat en els productes i serveis. Actualment, els criteris ecològics incorporen requisits de circularitat però no s'identifiquen com a tals. Des d'un punt de vista de promoció i posicionament del producte/servei, aquesta mancança pot suposar un desequilibri entre l'esforç i l'aposta que es realitza per assolir aquests criteris i la percepció que pot tenir qualsevol part interessada que no rep aquesta informació del producte/servei, fet que pot afectar la seva decisió de compra. Aquesta circumstància pot comportar una pèrdua de competitivitat del producte/servei en la seva cadena de valor.
- La funció de verificació del compliment dels requisits ambientals que s'exigeixen per a cada categoria de producte/servei per a l'atorgament del Distintiu i de l'Etiqueta ecològica europea, està atribuïda per la normativa vigent a entitats col·laboradores de l'Administració. S'ha constatat, però, que les funcions pròpies de les entitats col·laboradores, que són adients en altres àmbits ambientals, no ho són per a l'aplicació del concepte de verificació definit per als programes d'etiquetatge ecològic tipus I EN ISO 14024 ja que, per exercir aquesta funció, no són necessaris els requisits establerts per a l'exercici de les funcions d'inspecció i control en altres àmbits sectorials de medi ambient diferents al de l'etiquetatge ecològic de productes i serveis. De fet, a data de la present comunicació, no s'ha acreditat cap entitat col·laboradora de l'Administració per a la verificació de compliment dels requisits ambientals per a l'atorgament del Distintiu o de l'Etiqueta ecològica europea. Això ha comportat que aquesta funció, tot i estar atribuïda normativament a les entitats col·laboradores, a la pràctica la duu a terme l'òrgan de l'administració competent en aquest àmbit.

- S'ha detectat un coneixement feble i una manca de sensibilització de la societat, i del mercat en general, sobre el Distintiu i els esforços que fan algunes organitzacions per produir béns i serveis amb criteris de sostenibilitat ambiental. Aquesta situació infravalora l'aplicació del Distintiu i comporta un decrement de la seva potencial demanda en determinats sectors de producció de béns i serveis.
- S'ha detectat també un desconeixement de la societat, i del mercat en general, del Distintiu com a etiqueta ecològica identificada per la Comissió Europea en el marc d'altres sistemes d'etiquetatge ecològic presents al mercat europeu i reconeguts com a sistemes d'etiquetatge ambiental tipus I EN ISO 14024, la qual cosa comporta que es tingui una percepció del Distintiu con una etiqueta ecològica desconeguda fora de l'àmbit de Catalunya.

## 2. Els objectius que es volen assolir

Els objectius que es volen assolir amb la iniciativa són els següents:

- Augmentar l'eficàcia del sistema d'etiquetatge ecològic de Catalunya, racionalitzar-ne el funcionament i simplificar-lo per tal de reduir les càrregues administratives i els costos associats.
- Afavorir la utilització i potenciar la difusió dels sistemes voluntaris d'etiquetatge ecològic dels productes i serveis.
- Afavorir que els consumidors disposin d'un ampli ventall de productes i serveis que compleixin amb les garanties de qualitat ambiental.
- Posicionar el Distintiu com una eina que acrediti que el producte o servei adherit ha assolit els principis de l'economia circular en el seu procés de disseny i d'elaboració i al llarg del seu cicle de vida.
- Incrementar l'oferta de productes i serveis amb el Distintiu per potenciar la seva consideració en la contractació pública i promoure el sistema d'etiquetatge ecològic català com a eina d'impuls de la compra pública verda.
- Millorar la seguretat jurídica tant en l'exercici de les funcions públiques en l'àmbit de l'etiquetatge voluntari ecològic de productes i serveis, com dels operadors econòmics que estan interessats a disposar d'aquesta tipologia d'etiquetatge.

Els objectius de la iniciativa estan, a més, alineats amb:

- El compliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) que s'han d'assolir el 2030 que guien la implementació de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides per al Desenvolupament Sostenible. Les accions associades a l'adhesió del Distintiu contribueixen a l'assoliment de l'ODS 12. Producció i consum responsables.
- Com a mesura recollida en el Pla de Govern de la XIV legislatura, aprovat el 21 de setembre de 2021, l'assoliment de la transformació verda de Catalunya amb la promoció d'eines per facilitar la transició del actual model productiu cap a un model circular.
- El desenvolupament del full de ruta de l'economia circular a Catalunya, en estat d'elaboració a data de la present Comunicació, amb el foment del coneixement del sistema d'etiquetatge ecològic català.
- El desenvolupament de l'Estratègia de la Bioeconomia de Catalunya 2030, aprovada el 14 de setembre de 2021, amb el foment de l'adhesió dels fabricants als sistemes d'etiquetatge ambiental.
- La promoció del Distintiu com un sistema d'ecoetiquetatge reconegut internacionalment i com un referent a Catalunya, fruit del seu reconeixement, a l'octubre de 2021, com una etiqueta EN ISO 14024 tipus I per la Global Ecolabelling Network (GEN).

### 3. Les possibles solucions alternatives normatives i no normatives

El Distintiu està actualment regulat en els decrets esmentats a l'apartat 1. Igualment hi estan regulats els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic. Per això, les possibles solucions que a continuació s'exposen tenen en compte aquesta circumstància.

a) L'opció de no fer res o mantenir la situació actual.

La primera possible solució alternativa és la de no fer res i mantenir l'actual Decret sobre l'atorgament del Distintiu i la normativa actual relativa als òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic. Per tant, l'opció contempla seguir aplicant les disposicions recollides en l'actual Decret sobre l'atorgament del Distintiu amb les mancances citades que conté, i les disposicions vigents que apliquen pròpiament als òrgans competents en matèria d'etiquetatge ecològic a Catalunya. Aquesta opció es tradueix en el fet de no realitzar cap acció específica per millorar la normativa actual, la qual cosa comporta mantenir un sistema d'etiquetatge ecològic català poc flexible quant als processos de revisió dels criteris per a cada categoria de producte i servei i quant a la revisió de la validesa del Distintiu. D'altra banda, aquesta opció no aborda la

necessitat de diferenciar les funcions atribuïdes als òrgans competents en el procés d'atorgament del Distintiu i les atribuïdes en el procés d'atorgament de l'Etiqueta ecològica europea. Tampoc no és apta per donar resposta a les demandes d'ampliació del Distintiu a nous tipus de productes i serveis, ni per integrar-hi el concepte d'economia circular.

Aquesta opció comporta perpetuar la situació actual i no possibilita ni facilita la identificació del Distintiu amb les eines voluntàries per a la transició cap a l'economia circular, ni considera les necessitats d'actualització de la normativa per donar resposta a les mancances identificades. En definitiva, suposaria una manca de resposta als problemes esmentats en l'apartat 1.

- b) L'opció de modificar parcialment les normes actuals sobre l'atorgament del Distintiu i sobre els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic.

Per donar resposta a una part dels problemes identificats, com són el període de validesa dels criteris de qualitat ambiental per a cada categoria de producte/servei i el període de validesa de l'atorgament del Distintiu, es podria plantejar una modificació del Decret actualment vigent, però aquesta solució no donaria resposta a la resta de problemes difícilment abordables amb una modificació parcial de l'actual normativa. Tanmateix, l'actual àmbit normatiu no identifica el Distintiu com una eina competent per implantar un model d'economia circular i, per tant, no dona visibilitat als esforços que els productors de béns i serveis adherits al Distintiu estan fent per implantar models circulars en la seva producció. La regulació actual no permet tampoc la inclusió de determinades activitats, especialment en l'àmbit de determinats serveis d'esdeveniments temporals. A més, l'actual Decret no incorpora la totalitat de les funcions dels òrgans competents en la matèria a Catalunya.

La substitució de les referències normatives desfasades que contenen les normes actualment vigents per les referències a les normes vigents seria possible teòricament amb una modificació; però, en qualsevol cas, hem de considerar el nombre important de modificacions que caldria fer-hi i el fet que, després de la modificació, per conèixer la regulació vigent caldria consultar fins a tres decrets.

- c) L'opció normativa preferida considera la derogació de l'actual normativa per a l'atorgament del Distintiu i la de la normativa associada sobre els òrgans competents a Catalunya en matèria d'etiquetatge ecològic, per tal de regular-ho de nou. Aquesta opció ha de permetre assolir els objectius definits amb aquesta iniciativa.

L'experiència adquirida per la Generalitat de Catalunya durant l'aplicació del Decret 316/1994, de 4 de novembre, sobre l'atorgament del Distintiu i el Decret 296/1998, de



17 de novembre, pel qual s'amplia l'àmbit del Distintiu als serveis, i el llarg temps transcorregut des de la seva aprovació, han posat de manifest la necessitat d'actualitzar, simplificar i revisar el sistema d'etiquetatge ecològic català incloent-hi les disposicions que regulen els òrgans competents en matèria d'etiquetatge ecològic a Catalunya.

L'opció suposa, per tant, l'elaboració d'un nou decret per a l'establiment d'un sistema d'etiquetatge ecològic de Catalunya que doni resposta a totes les necessitats detectades i resolgui els problemes identificats. La iniciativa ha d'incorporar, en un sol document normatiu, el procediment per a l'atorgament del Distintiu, i les funcions atribuïdes als òrgans competents en el procés d'atorgament del Distintiu i les atribuïdes en el procés d'atorgament de l'Etiqueta ecològica europea.

La nova normativa ha de considerar:

- Allargar el període de revisió dels criteris de qualitat ambiental per a cada categoria de producte/servei del Distintiu, per simplificar la gestió del sistema sense veure's afectada la seva qualitat i per estalviar-se, a més, recursos tècnics i econòmics.
- Allargar el període de validesa d'atorgament del Distintiu i, en conseqüència, reduir les càrregues administratives de l'actual procediment i els costos de gestió dels sol·licitants i també de l'Administració.
- El procediment per ampliar l'abast d'atorgament del Distintiu a noves categories de productes i serveis, i, per tant, donar resposta a les noves sol·licituds del Distintiu per a categories no definides actualment i impulsar, i progressivament consolidar, la seva implantació en el teixit empresarial local.
- El sistema de verificació de compliment dels criteris ambientals per a l'atorgament del Distintiu, la figura del verificador i la seva competència.

El nou decret ha de posicionar el Distintiu com una eina de foment de l'economia circular que faci visible, en la definició dels criteris ambientals per a les categories de productes/serveis, la inclusió del concepte de circularitat i la seva implantació realista en els processos.

El nou decret ha de potenciar, a través del Distintiu, el coneixement de l'oferta de productes/serveis més respectuosos amb el medi ambient per tal que els consumidors puguin tenir informació veraç en la seva selecció, i l'impuls de la implantació d'hàbits de consum responsable i la transmissió d'aquests coneixements, especialment rellevants des d'un punt de vista ambiental, entre la ciutadania. El decret ha de millorar el posicionament del Distintiu en el mercat català, com a etiqueta ecològica identificada

per la Comissió Europea i com a referent d'altres sistemes d'etiquetatge ecològic presents al mercat europeu, reconeguts com a sistemes d'etiquetatge ambiental EN ISO 14024 tipus I.

En aquesta opció, per tal de potenciar el reconeixement del Distintiu, es preveu valorar la capacitat de comunicació del logotip actual i, si cal, modificar-lo, i també els elements gràfics associats a la seva identificació i reconeixement.

d) L'opció no normativa

S'han considerat solucions no normatives per donar suport a l'impuls del Distintiu, realitzar actuacions encaminades a dotar de més mitjans econòmics el sistema, establir una col·laboració més estreta entre l'Administració i les parts interessades (sectors industrials, serveis, altres) per incrementar el seguiment de la implantació del Distintiu, donar resposta a la sol·licitud de creació de noves categories i altres temes que puguin ser d'interès.

També s'ha valorat la realització de campanyes informatives i de sensibilització adreçades als consumidors per incentivar el consum de productes i serveis amb el Distintiu. Aquestes accions redundarien en el fet que el sistema fos més atractiu per a productors i minoristes.

Tanmateix, aquesta opció no normativa es considera insuficient per resoldre els problemes plantejats i que es pretenen solucionar amb la iniciativa. En tot cas, serien actuacions complementàries, i a desenvolupar en el cas de comptar amb una nova regulació del sistema d'etiquetatge ecològic català, que preveïés aquestes actuacions.

#### **4. Impactes més rellevants de les diferents opcions considerades**

a) L'impacte sobre l'Administració de la Generalitat.

L'impacte sobre l'Administració de la Generalitat es centrarà en la identificació de necessitats de personal i de pressupost de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, organisme competent per a la concessió del Distintiu (excepte per a aliments, begudes i productes farmacèutics) i de l'Etiqueta ecològica de l'UE, a través del Servei de Qualificació Ambiental, que és la unitat que gestiona, valida i verifica el compliment dels criteris per l'atorgament del Distintiu i de l'Etiqueta.

Amb l'opció normativa considerada, es preveu un increment de creació de categories i un increment de la demanda de sol·licituds d'atorgament del Distintiu, que comportarà un increment de les tasques associades a la seva gestió. La proposta incorpora també la

revisió dels períodes de validesa del criteris per a cada categoria de producte/servei i del període de validesa d'atorgament del Distintiu. Per tant, l'increment de les tasques es podria equilibrar en part, en ampliar-se el termini per a la revisió dels criteris i per a la renovació de l'atorgament del Distintiu. Les mesures definides en els objectius de la iniciativa, quant al procediment d'aplicació a la revisió dels criteris i renovació del Distintiu, agilitaran la gestió del sistema, però, tanmateix, els beneficis de la millora s'apliquen directament a les persones beneficiàries més que a la unitat gestora del sistema d'etiquetatge ecològic català, el Servei de Qualificació Ambiental.

A més, cal considerar que, per assegurar una gestió eficient de l'opció normativa proposada, el sistema s'haurà de dotar d'uns procediments de qualitat per garantir el compliment dels seus requisits i la millora contínua del sistema. Això comporta determinar els recursos necessaris per dur a terme l'elaboració i la implantació dels procediments i l'avaluació del sistema mateix.

b) L'impacte sobre les administracions locals, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial de Barcelona.

No es preveu que l'opció normativa proposada impliqui un impacte sobre les administracions locals, atès que no efectuen tramitacions en aquest aspecte o no disposen de competències.

Cal considerar, però, que algunes administracions locals atorguen bonificacions a algunes activitats econòmiques el titular de les quals acrediti que disposa del Distintiu. Aquestes bonificacions, que s'apliquen en percentatge divers segons els ajuntaments que l'ofereixen, són sobre la taxa associada a la gestió dels residus municipals, i es poden veure afectades per la nova regulació.

En el camp de la contractació pública, els òrgans de contractació d'algunes administracions locals estan considerant exigir, en les prescripcions tècniques, en els criteris d'adjudicació o en les condicions d'execució del contracte, una etiqueta específica com a mitjà de prova que les obres, els serveis o els subministraments que es volen contractar compleixen les característiques exigides. Entre aquestes etiquetes s'inclouen les de tipus I. L'impuls que pot donar al Distintiu el nou decret afavorirà el seu posicionament en la compra pública verda.

L'opció normativa proposada no afectarà el règim especial de Barcelona. En aquest cas, només cal indicar el possible impuls del Distintiu a l'indicador "Certificacions en l'àmbit de la sostenibilitat de Barcelona", recollits a l'informe anual Indicadors de sostenibilitat de Barcelona, elaborat per l'Àrea d'Ecologia Urbana de l'Ajuntament de Barcelona. L'indicador, que es pot veure ampliat amb la seva aplicació, identifica el nombre de certificacions

ambientals o socials a Barcelona, de caràcter voluntari i vigents a 31 de desembre de l'any de l'informe, i inclou vuit tipologies de certificacions en l'àmbit de la sostenibilitat.

c) L'impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa i des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per a la ciutadania i per a les empreses.

L'opció normativa proposada incorpora una ampliació del període de validesa del Distintiu per a les organitzacions per tal de simplificar i reduir les càrregues administratives associades a la seva adhesió que, a més, suposarà una reducció del cost associat a la seva renovació.

d) Els impactes econòmics, socials o ambientals rellevants que no s'hagin valorat als apartats anteriors.

La proposta ha d'integrar el Distintiu com una eina per afavorir la transició cap a un model d'economia circular amb la consegüent optimització en l'ús dels recursos considerant tot el cicle de vida del producte/servei. Per tant, la incorporació del coneixement d'aquests conceptes en el Distintiu i la seva implantació en els processos ha de tenir una bona repercussió des d'un punt de vista econòmic i ambiental. La identificació del Distintiu com a eina per afavorir la transició cap a una economia circular el pot posicionar com un referent d'aquells productes/serveis que desvinculen l'activitat econòmica d'un model productiu de consum de recursos finits. Això representa un canvi sistèmic que estructura la resiliència del sistema des d'un punt de vista ambiental i econòmic a llarg termini, genera oportunitats empresarials i econòmiques i proporciona beneficis ambientals i socials. El Distintiu pot posicionar els productors de productes/serveis que s'adhereixin al sistema com a organitzacions disruptives des del punt de vista de l'ecoinnovació i competitives en un mercat en el qual cada vegada es valora més la sostenibilitat ambiental dels productes i serveis.

D'altra banda, el fet d'allargar el període de renovació del Distintiu es traduirà en més estabilitat quant a la vigència del seu ús i, per tant, en més temps per posicionar el producte o servei i accedir a nous mercats, amb l'avantatge competitiu que pot suposar disposar d'una certificació ambiental diferenciadora respecte d'altres productes o serveis del mateix sector. Per tant, ha de tenir un òptim impacte social, econòmic i ambiental. Cal considerar, també, els avantatges que poden tenir les organitzacions amb productes/serveis amb el Distintiu en els processos de compra pública.

Els darrers anys s'ha percebut un increment de la demanda del Distintiu, en especial en determinats sectors de serveis, i també un increment d'informació en relació amb la previsió de definició de noves categories. Les accions que acompanyen el procés d'elaboració d'una nova normativa, en especial la consulta pública prèvia a la seva elaboració i també el tràmit

de participació, si s'escau, i d'informació pública i d'audiència, poden provocar un increment de l'interès pel sistema d'etiquetatge ecològic català. Les interaccions entre els grups d'interès que es produiran en aquest procés reforçaran el coneixement del Distintiu com una eina clau per ajudar a l'adaptació dels processos cap a un model de producció circular i identificar aquells més viables per implantar els conceptes de circularitat.

La selecció de productes/serveis amb Distintiu pot ser un factor decisiu per al consumidor en la seva selecció de compra, amb el consegüent impacte ambiental potencial que se'n pot derivar. Per això, és important fer arribar al consumidor que la selecció de productes/serveis amb Distintiu li assegura que s'han considerat criteris basats en dades científiques i en opcions tecnològiques innovadores, per tal de garantir que aquests productes/serveis tenen un elevat nivell de protecció del medi ambient en la seva producció i/o execució en relació amb d'altres productes/serveis de la mateixa categoria disponibles en el mercat.

Pel que fa a les organitzacions, l'adhesió de productes/serveis al Distintiu i, per tant, la inclusió i implantació de criteris orientats a la millora del comportament ambiental, els pot posicionar en el mercat com una referència sectorial. L'ús eficient dels recursos que garanteix l'adhesió al Distintiu genera un impacte econòmic positiu, tant per la reducció del cost associat a l'optimització del consum dels recursos naturals, com per l'oportunitat que aquesta opció genera per posicionar l'empresa en el seu mercat actual i obrir nous mercats aprofitant aquest avantatge competitiu, en especial per a les pimes.

**5. La procedència d'efectuar una consulta pública prèvia o bé la justificació de les excepcions que hi puguin concórrer, i també la valoració de la necessitat d'emprar, en el seu cas, altres eines i canals de participació complementaris a la publicació al Portal de la Transparència**

Pel que antecedeix, es considera que escau fer una consulta pública amb un mes d'antelació.